

Dejas skaistums būs mūžīgs

Iedancots un pamodināts "Pēdas" 35. pavasaris

Ar krāšņu un vērienīgu koncertu, kurā piedalījās gan vietējie deju kolektīvi, gan viesi no Rīgas un Jelgavas, aizvadīts Aizkraukles kultūras centra deju kolektīva "Pēda" jubilejas koncerts.

IVETAS SKABAS
TEKSTS UN FOTO

"Pēda" šajā sezonā svin. Tāpēc, ka mums patīk svinēt, un tāpēc, ka 35 gadi ir jāsvin!" koncerta ievadā sacīja deju kolektīva vadītāja Una Stakle. Jubilejas svinības aizsākās jau pagājušā gada 15. decembrī. Šis datums tiek uzskatīts par kolektīva dzimšanas dienu, jo tajā dienā — 1988. gada 15. decembrī — dejojot pirmo reizi sanāca uz mēģinājumu.

15. decembra svinības tika izceltas, cik svarīgs ir katrs dejojāms uz skatuves. Dejojāji tika apbalvoti ar Latvijas Nacionālā kultūras centra atzinībām par nodejotajiem 35, 34, 22 un 20 gadiem; ar Aizkraukles novada pateicībām par ilgādeju darbību kolektīvā un kolektīva māksliniecisko standartu uzturēšanu augstā līmenī; ar Aizkraukles novada Kultūras pārvaldes pateicībām; ar Aizkraukles novada kultūras centra pateicībām; ar biedrības "Deju kolektīvs Pēda" goda rakstiem tiem, kas kolektīvam pievienojušies pēdējos piecos gados.

Moderns nosaukums

Kā teica Una Stakle, "mana labā roka, manas abas divas kājas "Pēdā", ir repetitore Tatjana Žaka. Tā bija viņas ideja, ka šajā koncertā uz skatuves jābūt visiem 35 dejojājiem. "Ne velti visi dejojāji ir uz skatuves, jo katrs ir ļoti svarīgs. Dejojājs savu domu nevar izteikt vārdos, bet var deju soļos, tāpēc es, interpretējot to visu, mēģināju nest jums ziņu, ko mēs domājam, kā mēs dzīvojam un ko mēs darām," tā Tatjana Žaka.

Una Stakle atklāja, ka katrā jubilejas pasākumā viņa uz skatuves ir kopā ar dejojāju Ilzi Sūmani. Abas kolektīvā ir no pirmās dienas. Taču šis jubilejas pasākumu Una Stakle vadīja kopā ar "Pēdas" jaunāko dalībnieci Elīnu Celmiņu. Elīna, vaicāta, ko viņai nozīmē kolektīvs, pastāstīja, ka "Pēda" iespiedusies atmiņā no 1995. gada. "Pēda" togad bija atbrāukusi uz festivālu "Sudmalīnas" Liepājā. Mamma bija uzdevusi būt par kolektīva gidu un kontaktpersonu. Vislabāk Elīnai palika atmiņā nosaukums: "Parasti deju kolektīvu nosaukumi saistīti ar etniskiem un tautasdziesmu simboliem, bet "Pēda" bija kaut kas pavisam moderns."

Pieņem izaicinājumu

Kopš pirmās dienas kolektīvu vada Una Stakle. Un kurš gan labāk par viņu zinās teikt, kā tas izveidojies? Lai arī dibināta 1988. gadā, patiesībā "Pēda" sākusies daudz agrāk.

JUBILĀRI — "Pēdas" dejojāji.

BEZ DEJOŠANAS NEVAR. "Pēdas" un "Kalves" dejojājs Raimonds Porietis.

"Tas notika Pļaviņu kultūras nama tautas deju ansambli "Daugaviņa", kad es sapratu, ka, par spīti dažādiem ierobežojumiem, kādi toreiz bija modē, es gribu dejojot tieši tur, un vēlmi kļūt par deju kolektīva vadītāju man formulēja cilvēki, kuri "Daugaviņu" ieradās vadīt, kad es mācījos 11. klasē. Tie bija Ineta un Jānis Reiteri, un viņiem līdzī pavisam mazs bija Girts, mūsu pirmās rindas dejojājs. Tāpēc mūsu koncerti nekad nav iedomājami bez "Daugaviņas" piedalīšanās," sacīja Una Stakle.

Inetas un Jāņa Reiteru iedrošināta, Una sāka mācīties par deju kolektīvu vadītāju un horeogrāfu, kas veiksmīgi darbojas gan Latvijā, gan citur pasaulē. Skolotāja bija pārsteigta, ka Una tobrīd nedejoja nevienā kolektīvā, un lika ierasties Poligrāfiķu kultūras namā. Tā viņa nonāca tautas deju ansambli "Liesma", kuru vadīja leģendārais Imants

Magone. "Viņa prasības man brīžiem šķita nepamatotas," atceras Una. "Kolorītie salīdzinājumi tik divaini, tik divaini! Nodomāju: es nu gan tā nekad nedarišu. Tāpēc es pieņemu izaicinājumu strādāt ar Aizkraukles kolhoza jauniešiem. Tikai pēc tam sapratu katru Imanta darba karstumā izteikto teikumu, un kāpēc viņš teica tieši tik skarbi. Tas un kolhoza vadības uzstādījums, ka mūsu jauniešiem vajag patērēt labāko, veidoja kolektīvu "Pēda" par tādu, kāds tas ir tagad," teica Una Stakle. Starp viesiem bija arī tautas deju ansambli "Liesma".

Draugi Rīgā un Jelgavā

"Pēdas" draugu lokā ir arī VEF kultūras pils tautas deju ansambli "Gatve", kas vienu reizi dejojā koncertos. Tas liek tiekties uz kaut ko augstāku, saņemtāku un dažiem "pēdistiem" saņemt par dejošanu "Gatvē". Šajā kolektīvā dejojis kādreizējais "Pēdas" dalībnieks

"DEJOTĀJS" savu domu var izteikt deju soļos," teic repetitore Tatjana Žaka. No kreisās — Una Stakle, no labās — Elīna Celmiņa.

Kristaps Lūsis, pirms tam izturot uzņemšanas konkursu.

"Pēdu" sveikt bija ieradies Latvijas Biozinātņu un tehnoloģiju universitātes vidējās paaudzes deju kolektīvs "Kalve". Un ne velti! "Kalve" mūsu pusē viesojusies vien pāris reizi, bet imesls, kā Una sacīja, "kas mūs saista, ir trīs miljonus vērts". Tas ir dejojājs Raimonds Porietis. Dejo no bērniības, jo mamma tā gribēja. Vēlāk dejojot turpināja "Pēda". Sākot studijas Jelgavā, izturēja konkursu un sāka dejojot "Kalvē". Vēlāk Raimonds atgriezās ne tikai Aizkrauklē, bet arī "Pēdā", nu atkal dejojot "Kalvē". Kā Raimonds pats izteicās, tikai pāris nedēļas viņš nebija dejojis nevienā kolektīvā, un viņa dejojāja stāžs ir tikpat ilgs, cik "Pēdai" gadu.

Lai pēdas niez!

Gadu gaitā jaunieši iedejojuši vidējā paaudzē, "Pēdai" klāt nākuši

arī jauni dejojāji, kuri veido ottru sastāvu. Kolektīva dejojāji rindas kuplinājuši dēli, brāļi, māsas, mammas, meitas, vīri, sievas, vienvārdsakot, radi. Taču ir arī gan senioru, gan vidējās paaudzes deju kolektīvs "Radi", ko arī vada Una Stakle. "Pēdas" jubilejas koncertā dejoja "Radi" seniori un arī jaunā paaudzē — jauniešu deju kolektīvs "Zelī", kas arī dejojot vādībā, dažiem dalībniekiem vecāki dejojot "Pēdā" vai "Rados".

Ar jestrēm dančiem tika atmodināts 35. "Pēdas" pavasaris — Aizkraukles kultūras centra skatuvi rībināja vairāk nekā 200 dejojāji. Arī skatītāju rindas bija kuplākas kā citkārt tautas mākslas kolektīvu pasākumos. Kā jau jubilejā pienākas, "Pēda" saņēma apsveikumus un laba vēlējumus: dejojot vēl vismaz 35 gadus, un lai pēdas nepārstāj niezēt. Tāds bija arī kāda vieskolektīva vēlējums — priecīgs 35. niezēšanas svētkus! "Mēs varam būt pavisam droši, ka saule drīz atkal rotāsies, druvās bites atgriezīsies un skaistums, ko redzam dejā, būs mūžīgs. Dejojot ir laime. Mēs dejojām, un mēs turpināsim, jo debesis aizvien būs tikpat zilās kā bērniībā, zāle — tikpat zaļā kā jaunībā, kalni — aizvien tik augsti, pēc kuru saulainajām virsotnēm gribēsies tiekties," sacīja Una Stakle. ♦

MAF

Mediju atbalsta fonds

Projektu līdzfinansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Par saturu atbild laikraksts "Staburags"

Fotogalerija
www.staburags.lv